

Életünk folyója olyan gyorsan siklik a Kárpátok között, akárcsak a szünetek az órák között. A mi osztályközösségük gyűrődéssel keletkezett és mindig hangos a vulkanikus veszekedés-kitörésektől. Felépítése mozaikszerű, ugyanis nálunk nem található két ugyanolyan darabka. A kedvünk egyszer kiborul, máskor pedig beborul, de olyankor nem könnyeink záporoznak, hanem határozott akaratunk hurrikánja söpör végig a jelenlevő kiszolgáltatott lelkeken.

Erőforrásaink egy csésze jó kávé, vagy tea, máskor egy kedves, támogató, bátorító, nagyszerű, lelkesítő, baráti vigasz, mely igazi hatásfokát egy - mindegy, hogy milyen órán bekövetkező - kiadós alvással éri el.

Alternatív erőforrás: Régmúlt tizedikes korok idejéből emlékként feldereng a Pokollötty. Eredeti nevén HELL, ámde tusnádi túlfogyasztás okán osztályfőnöki tiltott listára került. Az ezután következő kirándulásokon keserves kompromisszum folytán reszkető kezekkel kiosztott fejenkénti fél pohárka sörrel kellett beérni.

Mindennapjaink egy véget nem érő háború. Szabályokat betartani? Háhá... Minek? Lázadunk minden és mindenki ellen, akárcsak Anglia az Unió ellen. A végére Fanni hagyományával ébredünk, mivel nem tudjuk, hogy mi bánt, vagy miért, de minden erőnkkel ellene vagyunk. Pacsirtának érezzük magunkat, majd minden első órától hűségeseen elkészünk, mert elalszunk, hogy hátha egyszer sikerül Csodaországban ébredünk. Otthonunk kényelme után úgy sóvárgunk, oly keservesen vágyakozunk, mint Mikes Kelemen Zágónba.

A nagy felfedezések és feltalálások kora rég lejárt mifelénk. Tudósaink mostanra már visszavonultak. Magyar irodalom és nyelv – országos és nemzetközi, TUDEK, TUDOK, történelmi olimpiász, Public Speaking – és szavalóversenyek, Ki mit tud?-ok különböző helyezései során bizony elfáradtak.

A művészet? Nemhogy jelen van, de szinte átöleli az osztályt. Rajzos, néptáncos, brácsás, nagybögős, fuvolás, kortárstáncos költők hemzsegnék nálunk, akárcsak a reneszánsz korban.

A lányok kecase, bája, létszáma még VIII. Henriket is zavarba hozná. Tartozékos járulék csupán a hátsó padosrok NON-STOP szépségszalonja a szorgalmas, állandóan tette kész bedolgozókkal.

Munkakedvünk?

Az mi?

Fogja már meg valaki és csinálja!

Timi! Nimród!

Ja! ...és az oszi! „Ajtó, ablak, villany, kupakok!”

Ezek volnánk mi, F-esek. Túlcsonduló igazságérzettel, véget nem érő tehetséggel, tudásszomjjal, állandó lázongással, álomkórral, londoni ködös teadélélőtökkel, minden kérdés utáni „NEM!”-el, a folyton lekéssett piros buszokkal, a kitöltött keresztretjvényekkel, a faliórát titokban türelmetlenül kémlelő pillantásokkal.

Így éldegélünk mi az F (mint „foglalt”) elnevezésű exkluzív konzervdobozban, a kényelmes-otthonosan berendezett kis kuckónkban. Éldegélünk, mint a heringek, akik nem tudják, hogy mi vár rájuk, ha jön majd a nagy ballagási nap...